

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 czerwca 2014r.

Sąd Okręgowy w Suwałkach III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Jolanta Krzyżewska
Protokolant:	sekr. sądowy Beata Dzienis

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 13 czerwca 2014r. w Suwałkach

sprawy **P. W.**

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B.

o wcześniejszą emeryturę

w związku z odwołaniem P. W.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B.

z dnia 3 stycznia 2014 r. znak (...)

zmienia zaskarżoną decyzję i przyznaje P. W. prawo do emerytury od dnia 1 listopada 2013r.

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 03.01.2014r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B., powołując się na przepisy ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t.j. Dz. U. z 2013r. poz.1440) oraz rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7.02.1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz.U. Nr 8 poz. 43 ze zm.) odmówił P. W. prawa do wcześniejszej emerytury z uwagi na nieudowodnienie 15 lat pracy w warunkach szczególnych. W tym zakresie nie uwzględnił okresu zatrudnienia w (...) Przedsiębiorstwie (...) w A. od 01.11.1991r. do 30.04.1998r. z uwagi na brak świadectwa pracy w warunkach szczególnych. Ponadto z pisma firmy (...) Sp. z o.o., która jest następcą prawnym (...) wynika, iż nie posiada dokumentacji potwierdzającej pracę wnioskodawcy w warunkach szczególnych. organ rentowy nie uwzględnił również do stażu pracy w warunkach szczególnych okresów pracy od 25.07.1986r. do 25.10.1986r. na stanowisku ładowacza w (...) i od 26.11.1987r. do 25.10.1988r. na stanowisku mechanika samochodowego w (...) w A., gdyż praca na tych stanowiskach nie została zaliczona do wykonywanych w warunkach szczególnych.

W odwołaniu od powyższej decyzji P. W. domagał się jej zmiany i uwzględnienia okresu pracy w (...) od 01.11.1991r. do 30.04.1998r., jako okresu pracy w warunkach szczególnych. Decyzję ocenił jako krzywdzącą, ponieważ w spornym okresie pracował jako operator koparki jednonaczyniowej. Wykonywał pracę zgodną z jego kwalifikacjami.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie. Podtrzymał podstawy skarżonej decyzji.

Sąd ustalił, co następuje :

P. W. (ur. (...)) w dniu 04.10.2013r. wystąpił z wnioskiem o emeryturę.

Na dzień 01.01.1999r. organ rentowy uwzględnił 25 lat okresów składkowych, nieskładkowych i uzupełniających oraz 11 lat 9 miesięcy i 20 dni okresów pracy w warunkach szczególnych.

W okresie od 05.07.1989r. do 31.05.2010r. odwołujący był zatrudniony stale i w pełnym wymiarze czasu pracy w (...) w A., późniejszym (...) S.A. w A.. Za ten okres nie uzyskał świadectwa pracy w warunkach szczególnych. W świadectwie pracy wskazano natomiast, iż w trakcie zatrudnienia zajmował stanowiska ślusarza remontowego, robotnika drogowego, murarza, maszynisty ładowarki i maszynisty koparki. Powyższe potwierdzają angaże znajdujące się w aktach osobowych. W aktach tych znajdują się również zaświadczeni potwierdzające kwalifikacje wnioskodawcy do obsługi ciężkich maszyn, w tym ładowarki jednonaczyniowej do 2,5m³ (od 17.12.1980r.) sprężarki do przewożenia do 10m³/min. (od 25.09.1977r.) i koparki jednonaczyniowej do 1,2m³ (od 31.03.1980r.).

Zeznający w sprawie świadców E. K. oraz Z. W. potwierdzili, iż w spornym okresie odwołujący był zatrudniony w (...) stale i w pełnym wymiarze czasu pracy jako operator ładowarki. Z. W. był kierownikiem wnioskodawcy i potwierdził, iż jako operator ładowarki zajmował się ładowaniem materiałów sypkich tj. grys, sól piasek, mieszanka bitumiczna czy mieszanka piaskowo – solna. W spornym okresie na tym samym stanowisku i przy tych samych pracach co odwołujący pracował świadek E. K.. W okresie zimowy maszyniści ciężkich maszyn pracowali również przy odśnieżaniu. Odwołujący kierował ładowarką (...) produkcji czeskiej. Świadców nie potrafili wyjaśnić rozbieżności pomiędzy nazwami stanowisk pracy w angażach, a rodzajem wykonywanej przez odwołującego pracy.

Okres pracy od 01.11.1991r. do 30.04.1998r. został w całości uwzględniony do stażu pracy w warunkach szczególnych.

Sąd zważył, co następuje:

Prawo do emerytury w obniżonym wieku zgodnie z treścią art. 184 ust.1 i 2 w zw. z art. 32 ust. 1 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t.j. Dz. U. z 2013r. poz.1440) przysługuje ubezpieczonym urodzonym - tak jak wnioskodawca – po 31.12.1948r., jeżeli pracowali w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, posiadają staż ubezpieczeniowy w wymiarze 25 lat (w przypadku mężczyzn), ukończyli 60 rok życia, nie przystąpili do otwartego funduszu emerytalnego albo złożyli wniosek o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa. Ilość lat pracy warunkach szczególnych oraz wymaganych okresów składkowych i nieskładkowych jest badana na dzień wejścia w życie ustawy o emeryturach i rentach z FUS, czyli 01.01.1999r.

Zgodnie z dyspozycją art. 32 ust.2 ustawy o emeryturach i rentach z FUS za pracowników zatrudnionych w warunkach szczególnych uważa się osoby, które były zatrudnione przy pracach o znacznej szkodliwości dla zdrowia oraz o znacznym stopniu uciążliwości lub wymagającej wysokiej sprawności psychofizycznej, ze względu na bezpieczeństwo własne lub otoczenia w podmiotach, w których obowiązują wykazy stanowisk ustalone na podstawie przepisów dotychczasowych.

Przepis art. 32 ust. 4 ustawy o emeryturach i rentach z FUS odnośnie wieku, stażu pracy oraz charakteru wykonywanej pracy, uprawnionych do emerytury odsyła do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7.02.1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. z 1983r. Nr 8, poz. 43 ze zm.). §3 i 4 rozporządzenia, prawo do emerytury uzależniają od spełniania łącznie następujących warunków: posiadanie 25-letniego okresu zatrudnienia, w tym 15 lat pracy w szczególnych warunkach i ukończenie 60 roku życia. Zgodnie z §2 ust.1 rozporządzenia w sprawie wieku..., zaliczeniu do okresów pracy w warunkach szczególnych podlegają te, w których praca była świadczona stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku pracy.

Podstawę uwzględnienia spornego okresu zatrudnienia w (...), późniejszym (...) stanowiły przede wszystkim zeznania świadków, którzy w spornym okresie pracowali razem z odwołującym, świadek Z. W. był nawet jego przełożonym. Z zeznań tych wynika, iż odwołujący stale i w pełnym wymiarze czasu pracy pracował jako operator ładowarki, mimo, iż w aktach osobowych znajdują się angaże na stanowisko robotnika drogowego. Sąd dał wiarę zeznaniom świadków z uwagi na ich wiedzę na temat faktycznie wykonywanej pracy przez odwołującego w spornym okresie. Ponadto za przyjęciem, iż w spornym okresie odwołujący pracował jako maszynista ładowarki przemawia również fakt, iż posiadał on liczne uprawnienia do kierowania ciężkim sprzętem budowlanym i drogowym.

Konkludując, Sąd przyjął, iż w spornym okresie wnioskodawca pracował w warunkach szczególnych w związku z zapisem w Wykazie A Dziale Dział V poz. 3 (prace maszynistów ciężkich maszyn budowlanych lub drogowych). Udowodniony przez wnioskodawcę staż pracy w warunkach szczególnych był wyższy od wymaganych 15 lat i tym samym dawał podstawę do uwzględnienia odwołania i przyznania prawa do wcześniejszej emerytury.

W związku z powyższym, na podstawie art. 477¹⁴ §2 kpc orzeczono, jak w sentencji.

mt